

**TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Iz 62,1-5; Psalam: Ps 96,1-3.7
-8a.9-10ac; Drugo čitanje: 1Kor 12,4-11; Evanđelje: Iv 2,1-12**

Draga braćo i sestre!

Pitaj stotinu katolika Što je najvažnije U Crkvi. Odgovorit će ti: Misa. Pitaj stotinu katolika što je najvažnije na Misi. Odgovorit će ti: Pretvorba. Tako je pisao poznati svećenik pjesnik Lothar Zenetti. Pjesma još odiše reformskim duhom II. Vatikanskog koncila, od kojega danas čini se nije ostalo mnogo. Mnogi se pitaju jesu li reforme uopće donijele neku pozitivnu promjenu. Možda su reforme bile samo izvanjske i nebitne. U svakom slučaju crkve nam nisu punije, nego postaju sve praznije, a broj onih bez konfesije raste. Pa ipak, ostaje istina ono što je Zenetti tada izrazio u svojoj pjesmi: Ono najvažnije u svakom euharistijskom slavlju jest pretvorba i to ne samo pretvorba i preobrazba kruha i vina, nego upravo naša vlastita pretvorba i preobrazba po euharistijskim darovima. O tome govori današnje Evanđelje o svadbi u Kani. Nije lako razumjeti tu pripovijest jer se evanđelist Ivan služi jednim simboličkim jezikom, koji se tajni približava tako daju ostavlja tajnom. Tekst je bogat simbolima i smislenim sadržajem, koji se ponekad otkriva samo posebno upućenima. Neću dakle u cijelosti riješiti zagonetku ovoga prvoga Isusova znamenja, ali htio bih pokušati rastumačiti neke slike. Važna je slika same svadbe. Kada Isus govori o kraljevstvu Božjemu, rado se služi slikom o svadbenoj gozbi: Kraljevstvo je nebesko kao kad kralj pripremi svadbu svome sinu. Na svadbi dvoje ljudi sklapaju savez života. Slika svadbe tako simbolizira savez između Boga i njegova naroda, koji je potvrđen po Isusu Kristu. Svadba je radosna svečanost, na kojoj se bogato jede i pije i veseli, i ljepša što je više ljudi slavi. Tako je svadba slika spasenja, koje je započelo s Isusom Kristom, a vino je slika radosti koja ispunja ljudska srca. Društvu na svadbi u Kani, koje si smijemo predočiti kao sliku naše Crkve, nedostaje vina. Umjesto radosti - tuga, umjesto zajedništva - osamljenost, umjesto oduševljenja - rezignacija. I šest kamenih posuda za vodu znakovite su. Ponajprije predstavljaju šest učenika koje je Isus u prethodnom poglavlju okupio i koji su

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

s njim na svadbi. Budući da posude služe za židovske propise čišćenja, simboliziraju i duh zakonske pobožnosti. Dobro vino, koje se čuvalo sve do kraja, nije ništa drugo nego Isus sam: njegov Duh i njegova ljubav. Šest posuda, čiji se sadržaj pretvara, simboliziraju učenike, koji se preobražavaju i pretvaraju Duhom Isusa Krista. I posljednja rečenica današnjeg Evanđelja jasno pokazuje: Veće od čuda pretvaranja vode u vino bilo je čudo preobrazbe učenika u ljude ispunjene Duhom Svetim. U darovima kruha i vina donosimo sami sebe i cijelo stvaranje pred Boga. U kruh polažemo svoj život na oltar sa svim mukama i brigama, sa svime što nas svaki dan tjera i raskida, tišti i opterećuje. Kruh je također simbol za zaštitu, za ono što smo od svoga života napravili ili nismo, znak za naše zalaganje i naše zakazivanje. Kalež s vinom znak je za nas same. On je kalež našega života koji nam je darovan. On stoji tu ne za ono što smo učinili nego za ono što smo pretrpjeli i doživjeli. To je kalež radosti, jer nam je toliko toga dobrog darovano. Također je i kalež trpljenja, za koji se nadamo da će nas mimoći. Piti kalež našega života znači prihvatiti naš vlastiti jedinstveni život, takav kakav jest, sa svim ljepotama i strahotama. Doduše svatko mora sam piti kalež svoga života, no možemo ga i dijeliti s drugima, kako ga je Isus dijelio s nama. Možemo ga u euharistijskom slavlju pružiti Isusu i moliti za snagu da ga ispijemo do dna. Tako se i nama može dogoditi čudo pretvorbe tj. preobrazbe. Snagu za to nalazimo u unutarnjoj povezanosti s Isusom, koja nam se daruje u sakramentu euharistije. Kada zajedno pijemo kalež koji je Isus pio, može se dogoditi ono što je sveti Augustin u jednoj propovijedi formulirao ovako: »Primi ono što jesi: Tijelo i Krv Isusa Krista! Postani ono što primaš: Tijelo i Krv Isusa Krista!« Tim prvim znamenjem u Kani usmjerava se naša pozornost na početnu objavu Isusova poslanja koja se sastoji u pojašnjavanju kako naš Bog ljubavi osmišljava radost postojanja i življenja. Amen!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.

zupni.ured.jalzet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

17. - 23. siječnja 2022

II. Nedjelja kroz godinu (589/2022)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom?

Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!« A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnateljju stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je - znale su sluge koje zagrabiše vodu - ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.« Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

U Abrahamovu putovanju prema budućem Gradu, u Poslanici Hebrejima spominje se blagoslov koji se prenosi s roditelja na djecu (usp. Heb 11,20-21). Prvo okruženje u kojem vjera prosvjetljuje ljudski grad jest obitelj. Tu prije svega mislim na stabilnu zajednicu muškarca i žene u braku. Ta je zajednica plod njihove ljubavi, koja je znak i prisutnost Božje ljubavi, priznavanja i prihvaćanja dobrote spolne različitosti, zbog čega se bračni drugovi mogu združiti u jedno tijelo (usp. Post 2,24) i sposobni su radati novi život, to očitovanje Stvoriteljeve dobrote, njegove mudrosti i nauma njegove ljubavi. Utemeljeni na toj ljubavi, muškarac i žena mogu jedno drugom obećati uzajamnu ljubav činom koji uključuje cijeli život, i u kojem se zrcale mnogobrojne odlike vjere. Obećati trajnu ljubav može se samo tada kada se otkrije naum koji je veći od vlastitih planova, koji nas podupire i omogućuje nam darivati cjelokupnu budućnost ljubljenoj osobi. Vjera nam isto tako pomaže shvatiti radanje djece u svoj svojoj dubini i bogatstvu, jer pomaže u njima prepoznati ljubav Boga Stvoritelja, koji nam daruje i povjerava misterij nove osobe. I tako je Sara, vjerom, postala majka, računajući na vjernost Boga svojim obećanjima (usp. Heb 11,11). (papa Franjo; Svjetlo Vjere br. 52)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

17. P - sv. Antun Pustinjak, Antonija, Ante; 1Sam 15,16-23; Ps 50,8-9.16b; Mk 2,18-22	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.)+ <i>Antun Novosel i na Čast sv. Antunu Pustinjaku</i> 2.) <i>Na Čast sv. Antunu za Ozdravljenje</i>
18. U - Margareta, Priska, Biserka; 1Sam 16,1-13; Ps 89,20-22.27-28; Mk 2,23-28	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Antun god. i Katarina Dušak</i>
19. S - Mario, Ljiljana, Marta, Makarije; 1Sam 17,32-33.37.40-51; Ps 144,1.2.9-10; Mk 3,1-6	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Marija i Martin Petrić god., Antun, Gabrijela, Valent i Stjepan Kovačić</i>
20. Č - sv. Fabijan i Sebastijan, Fabijana; 1Sam 18,6-9; 19,1-7; Ps 56,2-3.9-14; Mk 3,7-12	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Stjepan god. i Marija Obad</i>
21. P - sv. Agneza, Janja, Neža, Ines; 1Sam 24,3-21; Ps 57,2-4.6.11; Mk 3,13-19	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Milka Paušner</i>
22. S - sv. Vinko đakon, Vince, Vinka, Irena; 2Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Ps 80,2-3.5-7; Mk 3,20-21	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + <i>Vinko i Marija Pavličević, Mijo, Julijana i Milica Grđan</i> 2.) + <i>Ivana god. i Vladimir Antolić</i>
23. N - III. Nedjelja kroz godinu - Nedjelja Božje riječi; Neh 8,2-4a.5-6.8-10; Ps 19,8-10.15; 1Kor 12,12-30; Lk 1,1-4; 4,14-21; „Danas se ispunilo ovo Pismo.“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ZUPNA + <i>Agata god. i Tomo Šimek i ob. Šimek</i> 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu 1.) + <i>Milka Špoljarić</i> 2.) + <i>Gabrijel Vlahović god., ob. Vlahović</i> 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + <i>ob. Kranjčec i ob. Hrebak, Dragutin Jakšić</i>

Sveti Vinko đakon i mučenik

Sveti Vinko iz Saragose, đakon i mučenik pod Dioklecijanom, 304. godine spominje se u Rimskom Martirologiju 22. siječnja zajedno sa sv. Anastazijem Persijskim, poštovan i od Grka 11. prosinca. Taj najpoznatiji mučenik Španjolske se predstavlja u đakonskoj dalmatici i sa znakom križa, gavran, rešetaka ili plamena. Čašćen je kao patron Valencije, Saragose, Portugala itd. Uzimaju ga za zaštitnika vinari, staklari i mornari. Ime mu je i u litaniji svih svetih. Njegov životopis se čitao u crkvama Afrike već od kraja 4. stoljeća, kako svjedoči sv. Augustin u Ispovijestima 275. Rođen je u Saragosi, od oca Eutriciusa (Euthicius) i majke Enole, iz mjesta Osea. Pod vodstvom biskupa Saragose, Vinko je daleko uznapredovao u studijama. Zaređen je za đakona i dodijeljena mu je dužnost da propovijeda po biskupiji, biskup je imao govornu manu. Po naredbi upravitelja Daciana, on i biskup su dovučeni u lancima u Valenciju i držani su u zatvoru dugo vremena. Tada je Valerius, biskup, pušten, ali su Vinka zadržali i bio je podvrgnut okrutnim mučenjima, razapinjali su ga kukama, pekli, bičevali. Ponovno je bio zatvoren u ćeliju u kojoj je po podu bilo razbacano polomljeno staklo. Da bi uzdrмали njegovu upornost, nakon tolikih muka, smješten je u krevet, na kojem je i izdahnuo. Njegovo tijelo bačeno je lešinarima, ali ga je obranio gavran. Dacijan je potom bacio tijelo u more, ali je ono isplivalo na obalu i sahranila ga je jedna pobožna udovica. Nakon što je uspostavljen mir u Crkvi, podignuta je kapela nad njegovim zemnim ostacima izvan zidina Valencije. 1175 prenesen je u Lisabon!

VJERONAUČ

Četvrtak 20. I. u 16.00 - 3. razred

Petak 21. I. u 16.00 sati - 8. razred

Dragi roditelji! Draga djeco! U slučaju samoizolacije ne dolazite na župni vjeronauk! Nadam se da će takovih situacija biti što manje a u slučaju da dođe do toga molim da se Svi pridržavate svih epidemioloških mjera! Hvala!

»Što god vam rekne, učinite!« Ova je Marijina rečenica od temeljnog značenja: to je jedina zapovijed koju Marija prema Evanđelju daje. To je njezina oporuka koja je od tako dubokog značenja jer predstavlja jedinu Marijinu rečenicu, u obliku zapovijedi, koju nam četvrto Evanđelje donosi. Djevica nije mnogo govorila. Nije sve razumjela. Ali je sačuvala u svom srcu ono stoje svijet govorio o njezinu Sinu. I kad je posredovala, ograničila se samo na to da ukaže na Krista kao naše spasenje i izvor moralnog zaloga. Ne privlači našu pozornost prema sebi. Ne želi biti hvaljena; ne želi biti uzdignuta na prijestolje, kao da bi bila neka božica. Ona je jedna od nas, jednostavna žena u narodu. Velika je jer je »ponizna službenica«. Častimo je onda kad ispunjavamo volju njezina Sina. (Valentino Salvoldi, Učitelj je ovdje i zove te)

Isusovu Majku Mariju često nazivamo našom posrednicom i zagovornicom kod Boga. Prije svega ona je bila prva vjernica u Božji plan spasenja, u Isusovo mesijansko poslanje, a učenicima je bila uzor i poticaj. Poslužiteljima kod stola, a i nama danas, govori da učinimo što god nam Isus kaže. Taj njezin poziv uvijek je aktualan, a njezina bržnost za dobro drugih neka nam bude bitna karakteristika života. Nasljedujmo Mariju, pravovremeno shvatimo gdje i kad nas netko treba, u čemu se trebamo staviti na raspolaganje bližnjima i kome trebamo posredovati milost Božju. Isusov pomalo čudan odgovor Mariji ne treba nas brnuti. I on i ona već su tada bili svjesni što sve podrazumijeva ostvarenje njegovog poslanja - sve je podređeno Spasiteljevoj žrtvi na križu u kojoj svjedoči neizmjernu ljubav prema Ocu i prema svakom čovjeku.

»I napune posude do vrha vodom« Sluge poslušajte Mariju, premda nisu razumjele značenje njezine naredbe. Ni mi ne razumijemo toliko toga što se događa u ljudskom životu, međutim čudo stvara naša spremnost živjeti poslušni planu ljubavi, vjerni malim stvarima, svjedoci naše vjere u tolikim danima, uvijek jednakima jedni drugima... do vrha« Što donosimo Bogu? Samo vodu, ništa drugo nego vodu, jer mi i mlijeko pretvaramo u vodu... A eto Bog hoće svu našu vodu. Hoće svu našu čovječnost. Kad naše posude budu prikazane njemu, pune do vrha, on će učiniti čudo te promijeniti vodu u novo vino. Bogu prikazujemo sebe same, svoju veličinu, svoje slabosti. Sve svoje. Naših šest posuda. On je sedma: posuda dovršenja, savršenstva; nova voda koja izvire iz pećine; novo vino, bolje od staroga vina. Vino ponuđeno u izobilju: preko šesto litara, za mali broj sustolnika! Poziv Marijin - »Što god vam rekne, učinite!« - izvor je našeg mira. Ispunivši vodom naše posude do vrha, moći ćemo napojiti mnogu braću i izbjeći opasnost da sami živimo sretni. Nitko neće biti isključen iz našeg blagdana, na koji će se Krist vratiti da učini čudo i kad mi budemo prinijeli njemu sve svoje, jednostavnu vodu koju će on onda pretvoriti u najbolje vino. (Valentino Salvoldi, Učitelj je ovdje i zove te)

Ekumenizam znači nastojanje oko pomirenja, suradnje, zbližavanja i jedinstva kršćanskih crkava. Dok se međureligijski dijalog odnosi na sve religije, ekumenizam je dijaloški napor unutar kršćanskih crkava. Za razliku od unijačenja (tj. prelaženje iz Pravoslavne crkve u Katoličku i obratno), u ekumenizmu se naglašava ravnopravan dijalog među kršćanskim konfesijama, ono što je pojedinim crkvama zajedničko i ide se za potvrdom duhovnoga i moralnog poslanja Kristove Crkve. Ekumenizam je nastao u 19. stoljeću unutar protestantskih crkava. Unutar Katoličke crkve preteče su ekumenizma u 19 stoljeću: J.H. Newman, D. Mercier, J.J. Strossmayer, a u 20. stoljeću benediktinci iz Chevetognea u Belgiji, dominikanski centar Istina u Parizu. Nakon Drugoga vatikanskog Koncila (1962.-1965.) Katolička Crkva prihvaća osnovna načela ekumenizma i odriče se unijačenja. (Dekret II. Vatikanskog Sabora: Unitatis redintegratio 1964.)